

Düşlerim Üşüyor Sensiz 1

— Savaş · 16 Eylül 2020

(gidenlerin ardından -karmaşık duygular-memleket, aşk, hüznün ve hasret halleri)

Kar altında

Yapraksız çırılçıplak titreşen bir ağacım ben

Baharları düşleyen...

Halkım ben

Akkuyu'da, Sinop'ta... Yüreğine ölüm santralleri kurulan

Roboski'de parçalanan kaçakçiyim

Kürt'üm

Yüreğinde tahrip gücü yüksek bombalar patlatılan

Türk'üm, Laz'im, Çerkez'im, Ermeni'yim...

Alevi'yim, Sünni'yim, Süryani'yim...

Her halimle insanım yani -insanın her haliyim-

Cizre'de çocukların gözyaşı

Kanayan hançer yarasıyım

Delik deşik bir duvar ardıyım kurşunlarla vurulan

Dondurucuda saklanan bir çocuk ölüsüyüm...

İpin ucunda; yaşamın en kör...

En ters.../ en uzak.../ en dönülmez noktasında sallanıp duran

Sersefil bir intihar anıyım; işsiz bir babanın...

Rize'de Havva anayım; bin yıllık çınar;

Başı göğe/ ayakları yeryüzüne kök salan...

Günlerden Cumartesi

Kaçırılan çocuk sesi: Annee! Anneee! Anneeeee!

Annelerin elindeki mahzun resim

Mis gibi çocuk kokan kırmızı bir karanfilim;

İki kolunda altı polis yerlerde sürüklenen...

Yüreğim üşüyor ateş altında yanarken ülkem

Köklerim kuruyor, gövdem çürüyor

Sıcaklığını düşlüyorum ay ışığında parıldaayan gülüşünün

Düşlerim

Düşlerim üşüyor sensiz

Buzlar sarkıyor avuçlarımdan

Çığlar düşüyor yüreğime
Bakışlarını özlüyorum
Gözlerinden, gözlerinden öpüyorum seni...

Mayıs 2017